

Publicerad 2010-07-25 23:20 av Johan Bergstjärna

Kärleken ligger naken skitig blödande i ett dike

<h2 id="poetryhead">

</h2>

Bilen vräker sej ut ur mörkret in i ljuset

Jag trummar takten till Lou Reeds

Romeo & Juliette. Kraften är med Mej.

Rysningar av glödande glädje.

Jag känner själen födas på nytt.

Mitt försvinnande bär äntligen frukt.

Kärleken går hemlös i trasigt nattlinne i

kall februarikväll & Hon har inga pengar

till bussen. Folk sover - slår ner blickarna.

Mänskorna är inte vid sina sinnen.

Deras ögon ger ingenting längre,

& de hånar dom som är svaga.

Programmerade cyniska ansikten

njuter av att förödmjuka, avfärda

det som är levande & vackert.

Kärleken ligger naken skitig i ett dike.

Någon har slagit Henne i ansiktet, Hon

blöder ur näsan, skakar i kroppen, kvider.

Jag stannar bilen, lyfter Henne försiktigt,

fäller bak stolen, lägger en filt om Henne.

Jag proppar Hennes näsa med papper.

Sjukhuset, sen får Hon sova i min gästsäng.

Hon gråter av vrede, Jag smeker hennes hår.

Vi håller varandras händer. Vi minns värmen.

Låt Mej ta hand om Dej, säger Hon, försöker le.

Lämna Mej inte igen, dom dödar Mej därute.

Vi ska vara tillsammans svarar Jag med en kyss.

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten